

NØVN

Til minnis um Jákup Andrias Mohr

Føddur 4.11.40, deyður 13.11.12.

Góði besti Jákup Andrias. Nú er umleið hált ár síðani tú fórt hesi fold frá. Tú vart borin í heim í Kalbak har foreldur okkara búðu á ungum árum inntil umleið 43. Síðani búðu tit hjá ommu okkara í Hoyvík umleið trý ár. Síðani á trøðni í Hoydølum, í húsunum sum Julius í Syðradali tá átti, eini tvey ár. Í 1948 fekk pápi okkara starv sum lærari á Velbastað og Kirkjubø. Tá vart tú sjeý ára gamal. Vit búðu á Velbastað inntil í 1959 tá pápi okkara fekk starv í Kommunuskúlanum í Havn.

Tú tók preleminerprógv. Lærði sum ungur til bilmekanikara, men hetta bleiv ikki títt lívsstarv. Giftist í 1964 við Lydiu, dóttir Lenu, ættað úr Elduvík og Hans uppi í Geil í Hvalvík. Lydia andaðist í januar 2006 og var tað einsligt hjá tær tá hon var farin. Synirnir Torstein og Uni hava verið við tær á ferð í báti o.a. og kenna tí til ymisk viðurskifti á sjógvi og landi ið tú hevur sagt teimum frá og lagt teimum lag á við hesum ymiska.

Tú bleivst kendur millum fólk sum ein koyrilærari við sera góðum evnum at geva frálæru í bæði teori

og koyring. Eisini koyrði tú hýrivognskoyring í nøkur ár. Grindaformaður vart tú eisini í fleiri ár og hevði bát í nógv ár, Sjóbúgván, og mangan túrin hevur tú verið við honum í grind o.a. Tín áhugi fyri øllum ið fyrifórst í náttúruni var stóur, eisini fyri fugli og hvussu hesin hevði tað í mun til tey ymsu sløgin. Fekst eisini við at hava seyð og gæs. Átti somuleiðis eitt so avbera gott kappriðingarross í fleiri

ár, ið æt Stormur, og hesin vann mangt steypið, einamest við Una á baki, tá hann var stórir smádrongur og hálvvaksin. Somuleiðis tín æra at Sandágerð er vorðið ein enn størri náttúruperl. Tú fekk hugskotið at leggja sand inn hagar og væl hildnaðist, sandurin liggur við sama lag til gleði fyri tey mongu, ið leggja leiðina framvið har og verður helst til gleði fyri fólk og fæ mong ár framyvir. Sigast má at tú

hevði eitt ríkt lív á mangan hátt, men so sannliga eisini nógván mótburð við herviligum sjúkum. Tú kendi lívsins stormar á egnan kropp. Vit ið kendu teg vistu og sóu í verki at tú skilti og góðtók lívsins álvara í eyðmýkt. Hetta var sjónligt nú tú vart raktur av svárari sjúku. Tað sum sermerkti teg var: Hjálpssemi uttan at vænta nakað ístaðin. Vóru ætt ella vinir í trupulleikum vart tú skjótur at hjálpa. Gávumildur sum

fáur. Tolnari sjúkling, við so mongum plágum ið tú hevði hesa seinastu tíðina, skal ein leita leingi eftir. Tú hevði likasum skilt lívsins álvara íggjøgnum nógv ár svárar royndir og stillisliga tillaga teg hesa støðu og ikki kravdi tú tað nógva av lívinum, hvørki sjúkur ella frískur.

Tosaði við teg á Skype tá tú lá á Ríkissjúkrahúsinum við mynd av tær. Orðið kempa kom til mín har tú sat so fattur meðan vit prátaðu

bæði. Tí eg visti fullvæl hvussu svárt tú hevði tað. Ein sonn kempa tá ið gekst ímóti. Góði Jákup Andrias: Eg eri takksom fyri at hava havt teg sum beiggja. Tú vart eitt menniskja við so nógvum góðum eginleikum og hetta gav mær nógv av lívsfórningi sum systir. Tú unti mær og øðrum við altíð tað besta. Hugsi ikki øvundsjúka var eitt orð, ið tú kendi til.

Góði Jákup Andrias: Takk fyri alt tú gavst mær og okkum ið stóðu tær nær av læru um at vera takksamur fyri lívið hóast nógvan mótgang og sjúku. Tú vart eitt ótrúliga ríkt og elskuligt menniskja. Vit minnst teg við takksemi og virðing. Vil enda við hesum sálmaðrindi, ið eg eisini skrivaði í minningarorðunum til pápa okkara.

Sov nú barn, tú vaknar brátt har, ið lívsins blómur anga, var enn tung tær síðsta nátt, millum rósar skalt tú ganga. Jesus pápin leiðir teg, gakk tú trygt um deyðans veg.

Marita

Jóhan Christiansen 70 ár

Jóhan "in action" á kaiuni

Í gjár, 16. mai, fylti Jóhan Christiansen 70 ár. Hóast Jóhan er havnarmaður sum nakar, so er hann ein sannur havsins sonur. Hann fór til skips blaðungur. Fyrst var tað við Brestir, einum tí fyrsta stállínuskipunum, við tí kenda Júst í Túni sum skipari. Seinni fór hann við Hoyvíkingi við tí eins kenda Johan í Hoyvík á hemara veiðu vestan hav, sum tá var ein nýggj veiða hjá føroyingum.

Seinni fór hann við Fugl-firðingi á teirri tá nýggju idnaðarfiskveiðuni. Her loysti hann svágin Árna av sum skipari. Jóhan hevur tiskil verið við til at royna fleiri av teimum nýggju veiðunum tá í tíðini og veit tí meira um fiskiskap enn teir flestu.

Tey seinastu nærum 30 árin hevur hann verið havnarumsjónarmaður í Havn, men hevur kortini inn í millum verið á sjónum.

Pápin, Eli, var alla sína tíð knýttur at sjónum, og pápi

hansara, Johan, gekk burtur við Marthu í 1929. Hin abbin, Malvinus í Vátutoft í Klaksvík, pápi mammuna, Honnu, var ein kendur skipari.

Umframt hetta fekk Jóhan til konu Hjørdis, dóttir til Marthu og Sigurd Simonsen, kendur skipari í Fuglafirði.

Um Jóhan kann sigast, at hann er ein álitismaður í odd og egg. Hetta sæst á teimum álitisstørvum hann hevur havt í fakfelagsrørsluni. Eisini var hann í fleiri ár formaður í felagnum Ídnaðarskip

Men hetta sæst eisini av tí áliti, sum hann skapar sær í sínum arbeiði. Tí verður hann eisini javnan biðin um at loðsa skip, sum koma til Havnar. Í hesum starvi er hann komin sera víða. Hann er farin við teimum stóru stuttleikaferðamannaskipunum heilt til Grønlands. Her kemur eisini til góðar, at Jóhan er so vinsælur, og tí kennir hann ógvuliga nógva fólk, eisini umborð á skipunum, hann loðsar. Eitt

dømi um mann, hann hevur kent í mong ár er etiopiari, sum býr í Murmansk, og sum siglir við russiskum skipum á hesum leiðum.

Eitt ítriv hjá Jóhan er myndatøka, og hetta er eisini við til at skapa vinir. Ikki minsta virði hava tær myndir, hann hevur tikið í sínum skipslívi.

Jóhan hevur í 45 ár verið giftur við Hjørdis, sum hevur verið sjúkrasystir alt sítt lív. Tey bygdu út á Frælsinum. Teirra hús er ein fyrimynd, so væl alt er røkt. Men tað, sum kanska telur enn meira, er, at har er altíð "opið hús", og øll kenna seg væl at koma inn á gólvið, so blið sum tey bæði eru.

Tey bæði eiga børnini Eli, Elsu Mariu og Johan Martin. Og so er tað dóttursonurin, Kristian, sum eisini ríkar teirra lív.

Ynskt verður tykkum hjartaliga tillukku og góðan túr í Íslandi.